

KAPITOLA 6

Tohle je mnohem lepší než cokoli, co jsem si kdy dokázal představit, pomyslel si Darrin, když jí špičkou jazyka zajel mezi nohy a zasténal z té sladké chuti, které se nemohl nabažit. Chutnala tak zatraceně dobře, lépe než si kdy vybájlil, a to na to myslel neustále, každou minutu každého podělaného dne, ale nic ho nemohlo připravit na to, jak sladká ve skutečnosti je. Přejel jí jazykem po klitorisu a málem se udělal, když zasténala jeho jméno.

Ona...

„Mám objednávku z pizzerie Blackjack's Pizza!“ ozval se hlas, který všechno zničil.

„Pane, to bude... pane?“ ozvalo se po několika vteřinách váhavě, po čemž rychle následovalo: „Bože! Tohle je špatný dům! Prosím, neubližujte mi! Byl to omyl!“

Marybeth neměla nejmenší tušení, co ten poslíček potom řekl nebo udělal, aby si zachránil zadek, protože měla jiné starosti, například zachránit si ten svůj. Tváře jí hořely, i když měla pocit, že jí tělo znečitlivělo, což jí připadalo divné, ale neměla čas nad tím dumat.

Snažila se dát dohromady, strčila nohy do něčeho, co považovala za svoje kalhoty, ale brzy si uvědomila, že je to Darrinova košile. Pak si řekla, že se může na všechno vykašlat, hodila ji na sebe a snažila se přijít na to, co se právě stalo. Asi dvacet vteřin tam stála, ztrácela drahocenný čas a snažila se vymyslet, co má dělat.

Měla by si strhnout jeho košili, lehnout si zpátky na pohovku a roztáhnout nohy na uvítanou, ale teď, když byla ta chvíle pryč a Darrin právě přiměl dospělého muže k pláči, usoudila, že je čas dát se na spěšný ústup, předstírat, že se to nikdy nestalo, a doufat v nejlepší.

Když padlo rozhodnutí, byl čas ho uskutečnit. Nezáleželo jí na tom, že narazila obličejem do zdi, ani na tom, že to pekelně bolelo, že

zakopla, dopadla na koleno a pohmoždila si ho, stejně jako ruce, ani na tom, že zakopla na schodech.

Jediné, na čem jí záleželo, bylo dostat se do svého pokoje a předstírat, že se nic z toho nestalo. A jestli je Darrin opravdu její nejlepší kamarád, udělá totéž.

~ ~ ~

„Prosím, neubližujte mi!“

„Mohl bys už do háje zmizet?“ obořil se na něj Darrin, protože neměl ani trochu náladu tohle řešit.

Dnes ne.

Ne po tom, co se právě stalo.

Chtěl jenom, aby se ten malý hajzl schoulený v poloze plodu v malé předsíni pochlapil a vypadl z jeho domu, aby mohl tu malou zbabělky ulovit a donutit ji čelit tomu, co se mezi nimi právě stalo, ale dokud ten malý hajzl nezmizí, nemohl udělat nic jiného než stát a sledovat, jak prchá.

Překročil hranici, se kterou si oba pohrávali už roky, a pokud za ní nepůjde a nepřinutí ji postavit se téhle věci mezi nimi čelem teď, už nikdy nebude mít takovou šanci. Nemohl ji nechat, aby se před tím zase schovávala.

„Vypadni!“ houkl, popadl toho kreténa za paži a strkal ho ze dveří. Muž přitom zakopl o krabice s jídlem, které upustil, aby si zachránil zadek.

„Prosím, neubližujte mi,“ zazněla zoufalá prosba, když se poslíček, který měl opravdu hodně špatné načasování, zapotácel nad zmatkem, jaký nadělal.

Darrin zakouel očima, protože bylo opravdu ubohé, že si ten chlap myslel, že kvůli pizze s ančovičkami a cibulí zahodí svoje šance s Marybeth, a zabouchl mu dveře před nosem. Zkontroloval, jestli je zamčeno, otočil se ke dveřím Marybetina bytu a pomalu vydechl, protože věděl, že mu nedala na vybranou a že to musí nechat být.